
[2005-27-RE](#)

CAUSA 2005-27-RE

Número de registre 434-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 7 D'OCTUBRE DEL 2005

BOPA núm. 86, del 19 d'octubre del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional l'1 de juliol del 2005 per la representació processal de la societat Megavisión Police, SL, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 14 d'abril del 2005 i contra l'aute del 9 de juny del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en la seva vessant del dret a la presumpció d'innocència i del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit el seu recurs d'empara, dicti sentència que ordeni l'anul·lació de les decisions objecte de recurs i tots els efectes d'aquestes i declari: "A) deixar nul·la i sense efecte la sentència dictada per VV.II.SS en data 14 d'abril d'enguany per vulnerar l'article 10 de la Constitució d'Andorra retrocedint amb caràcter principal les actuacions fins el període probatori de primera instància per tal de poder practicar de forma ajustada a Dret les proves quins defectes han estat evidenciats en el present escrit; B) Subsidiàriament, pel l'improbable supòsit en què dita pràctica no s'acordés es retrocedeixin les actuacions al moment immediatament anterior a la deliberació per la redacció de la sentència de segona instància per tal de subsanar els defectes en la valoració de la prova que han evidenciat una vulneració dels drets recollits en l'article 10 de la nostra Carta Magna i conseqüentment, dictant una nova resolució acorde amb el petitum que aquesta representació processal ha plasmat en les seves conclusions davant d'aquest M.I. Tribunal";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 25 de juliol del 2005;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Philippe Ardant;

Antecedents

Primer

El 8 de gener de 1999, la societat espanyola Megavisión Police, SL va presentar una demanda de nul·litat dels registres de la marca Police núm. 28 i 5.664 a nom de la societat italiana De Rigo, SPA i de prohibició d'ús de marca per part de la societat italiana esmentada.

Segon

El 20 de setembre del 2004, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència que desestimava en tots els seus termes la demanda formulada, estimava la demanda reconvençional introduïda per la societat De Rigo, SPA i declarava "nuls els registres de marca núm. 98, 101 i 8125 efectuats a nom de MEGAVISION POLICE, SL respecte dels productes següents: muntures d'ulleres, muntures de lents pinçanàs, ulleres (instruments per a), ulleres (òptica), ulleres de llarga vista i ulleres de sol, establint la prohibició d'ús a Andorra de la marca "POLICE" per part d'aquesta darrera, tot imposant-li el cessament immediat de l'activitat de distribució, venda, promoció, propaganda i comercialització d'ulleres marca "POLICE" al país."

Tercer

La societat Megavisión Police, SL va interposar un recurs d'apel·lació i, el 14 d'abril del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que acordava desestimar aquest recurs i confirmar la sentència de la Batllia del 20 de setembre del 2004.

Quart

La representació processal de la societat Megavisión Police, SL va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència esmentada del Tribunal Superior de Justícia per vulneració de l'article 10 de la Constitució, pel que fa al dret a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en dret, a un procés degut i al dret a la defensa.

Cinquè

El 9 de juny del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat.

Sisè

L'1 de juliol del 2005, la representació processal de Megavisión Police, SL va presentar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional en què considerava que la sentència de primera instància no prenia en consideració cap element probatori, es basava únicament en les dates dels registres, ho feia de manera errònia i ignorava totalment el dret de marques. Aquesta part, també discrepa del contingut de l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions pel que fa a la seva situació d'indefensió, ja que hauria al·legat aquesta situació en l'escrit de conclusions de primera instància i en el d'apel·lació. Per tant, segons el seu parer, s'hauria produït un desequilibri, s'hauria contradit el principi d'igualtat de part i de defensa, així com el principi de tutela judicial efectiva. També, considera que s'ha vulnerat el dret a un procés degut i a una decisió fonamentada en dret perquè no s'havia pogut realitzar la prova de confessió en judici del Sr. Ennio De Rigo Piter i de la prova pericial comptable sencera durant tot el procediment, i això hauria fet que el Tribunal Superior de Justícia prenguéss una decisió errònia, o fonamentada en indicis i no en raons jurídiques de pes.

Per acabar, aquesta representació processal demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit el seu recurs d'empara, dicti sentència que ordeni l'anul·lació de les decisions objecte de recurs i tots els efectes d'aquestes i declari: "A) deixar nul·la i sense efecte la sentència dictada per VV.II.SS en data 14 d'abril d'enguany per vulnerar l'article 10 de la Constitució d'Andorra retrocedint amb caràcter principal les actuacions fins el període probatori de primera instància per tal de poder practicar de forma ajustada a Dret les proves quins defectes han estat evidenciats en el present escrit; B) Subsidiàriament, pel l'improbable supòsit en què dita pràctica no s'acordés es retrocedeixin les actuacions al moment immediatament anterior a la deliberació per la redacció de la sentència de segona instància per tal de subsanar els defectes en la valoració de la prova que han evidenciat una vulneració dels drets recollits en l'article 10 de la nostra Carta Magna i conseqüentment, dictant una nova resolució acorde amb el petitum que aquesta representació processal ha plasmat en les seves conclusions davant d'aquest M.I. Tribunal."

Setè

El 25 de juliol del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què manifestava, que el greuge ocasionat per la manca de la pràctica de les proves demanades no es va formular degudament en el tràmit d'apel·lació per tant no s'havia esgotat la via ordinària en defensa d'aquest dret i no es podia accedir a la via constitucional.

Així mateix, considerava que, de la lectura de les resolucions objecte de recurs, se'n desprenia que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia havia fonamentat de forma raonada, comprensible i ajustada a dret la seva decisió de desestimar l'apel·lació i l'incident de nul·litat d'actuacions. Segons el parer del Ministeri Fiscal, no s'ha produït cap error en l'apreciació de les proves, sinó que el Tribunal Superior de Justícia les ha valorat en el marc del seu poder sobirà i ha arribat a conclusions contràries a les pretensions del recurrent, sense que el seu criteri valoratiu pugui ser revisat a través del recurs d'empara constitucional.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-27-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonaments jurídics

Primer

La recurrent al·lega que la sentència del 14 d'abril del 2005 i l'aute del 9 de juny del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, vulneren el dret a la jurisdicció, reconegut per l'article 10 de la Constitució, i més concretament, els drets a la presumpció d'innocència i a un procés degut. La societat Megavisión Police, SL exposa, seguidament, que aquestes decisions vulneren també el dret a la defensa i el principi de contradicció.

Sense aturar-se sobre el fet que l'evocació de la presumpció d'innocència és totalment inapropiada en una causa civil, cal examinar si el dret a la defensa i el principi de contradicció han estat respectats i si les resolucions del 14 d'abril del 2005 i del 9 de juny del mateix any, han estat motivades de manera suficient i estan fonamentades en dret.

Segon

Pel que fa a la vulneració del dret a la defensa i del principi de contradicció, resulta, com ho

destaquen el Tribunal Superior de Justícia, en l'aute del 9 de juny del 2005 esmentat, i el Ministeri Fiscal, que l'existència d'una indefensió i d'una manca de contradicció no haurien estat al·legades en el moment en què la societat agent va plantejar el recurs d'apel·lació. Per contra, de les llargues temptatives de demostració de la recurrent en el seu recurs d'empara, se'n deriva que aquesta part es va limitar a impugnar l'apreciació de les proves efectuada pels jutges de primera instància, i que no va demanar en aquell moment una nova recerca de la prova com ho permetia l'article 73 de la Llei transitòria de procediments judicials. En les primeres fases del procediment no es fa cap al·lusió a una situació d'indefensió.

La recurrent va basar exclusivament l'argumentació de l'apel·lació en la seva discrepància amb les condicions d'acord amb les quals l'expert comptable que havia designat havia pogut verificar determinats documents comptables; també va impugnar la compareixença com a testimoni del conseller delegat de la societat De Rigo SPA, en lloc del representant legal d'aquesta societat i va criticar la manera en què el Tribunal Superior de Justícia va considerar els resultats de l'enquesta duta a terme pel notari, Sr. Matias Aleix Santuré, en alguns comerços del Principat. En definitiva, és en l'incident de nul·litat d'actuacions quan la recurrent declara haver estat l'objecte, en les instàncies precedents, de discriminació i de desigualtat en l'apreciació de les proves, la qual cosa l'hauria privat del seu dret a la defensa i a la igualtat. La pretesa vulneració de l'article 10 de la Constitució i la indefensió no van ser plantejades en el decurs del procediment d'apel·lació davant el Tribunal Superior de Justícia, per tant, hem de considerar que la recurrent no ha esgotat la via del recurs ordinari per a la defensa d'aquest dret. Així doncs, pel que fa a aquest primer punt, l'argumentació de la societat Megavisión Police, SL és inadmissible a tràmit.

A més, en tot cas, és evident que l'argumentació de la recurrent consisteix a impugnar l'apreciació de les proves admeses pel Tribunal Superior de Justícia. Tanmateix, es desprèn d'una jurisprudència constant del nostre Tribunal, que l'apreciació de les proves correspon de manera exclusiva a la jurisdicció ordinària i no pot ser impugnada davant el Tribunal Constitucional el qual no és un tercer grau de jurisdicció.

Tercer

D'altra banda, contràriament a les afirmacions de la recurrent, les decisions objecte de recurs no són arbitràries i estan fonamentades en dret.

De la lectura de la sentència del 14 d'abril del 2005 se'n deriva, de manera incontestable, que el Tribunal Superior de Justícia ha motivat llargament la seva decisió i ha respost de manera precisa als arguments presentats per la societat Megavisión Police, SL. Així mateix, l'aute dictat el 9 de juny del 2005 en relació amb l'incident de nul·litat d'actuacions, reprèn en alguns punts els motius que fonamenten la seva decisió anterior i en destaca el seu caràcter extremadament desenvolupat. Les exigències derivades de l'article 10 de la Constitució han estat, doncs, respectades.

Per consegüent, el recurs d'empara presentat per la societat recurrent manca de contingut constitucional i cal declarar la seva inadmissió a tràmit.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-27-RE, interposat per la representació processal de la societat Megavisión Police, SL, contra la sentència del 14 d'abril del 2005 i contra l'aute del 9 de juny del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 7 d'octubre del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat